

Un proiect-parteneriat de suflet, pentru suflete: „Bun venit, coleg de-nvățătură!”

Pornind de la ideea că “Sharing is caring!”—„A împărtăși înseamnă să îți pese!” și că o experiență împărtășită poate aduce bază sau fundament pentru altele ulterioare sau/și asemănătoare, vreau să împart cu voi experiența trăită, rezultatele obținute, efectele, emoțiile și împlinirile pe care le-am trăit în derularea proiectului „Bun venit, coleg de-nvățătură!”, proiect care s-a desfășurat pe parcursul a doi ani școlari și care a implicat patru școli partener/an școlar:

An școlar 2020-2021

Școala Gimnazială Horia—școală inițitoare și cu rol de coordonare, Școala Gimnazială Izvoarele, Școala Gimnazială Frecăței, Școala Gimnazială „Ion Creangă” din comuna I.C.Brătianu, județul Tulcea;

An școlar 2021-2022

Școala Gimnazială Horia—școală inițitoare și cu rol de coordonare, Școala Gimnazială Izvoarele, Școala Gimnazială Frecăței, Școala Gimnazială „Panait Cerna” din comuna Cerna, județul Tulcea.

Ideea acestui proiect a luat naștere pe fondul pandemiei COVID-19, moment în care nevoia de comunicare, socializare, schimb real de trăiri și emoții, a atins cote maxime. Contextul crud și aproape ireal al acelor momente ne-a împins pe toți, și cu atât mai mult pe noi, dascălii, să ne dezvoltăm competențe și abilități de a desfășura activitatea, respectiv orele de curs, în virtual, în online. Sute de ore de pregătire, de cursuri, unele gratuite, altele nu, o frenezie de a face față, de a ține pasul într-o lume nouă, aproape de SF-urile apocaliptice vehiculate de industria filmului.

Dincolo de tehnologie și tehnici, de resurse și mijloace, stătea cea mai mare provocare a momentului, pentru noi dascălii: arta actorului. Și nu folosesc sintagma în sens figurat! Publicul nostru obișnuit era format din elevi și, episodice, alți specialiști în domeniu, cadre didactice, directori sau inspectori. Ne-am trezit actori în fața unui public greu de identificat, nerecunoscut, necunoscut și greu de apreciat numeric. Nu puține au fost cazurile în care ne-am trezit „imortalizați” în filmulețe sau fotografii față de care nici vorbă să ne fi dat acordul. A urmat și încercarea de implementare a unor reguli și norme, care s-au generat și sedimentat cel puțin tardiv. Am continuat să experimentăm, să fim experimente, să ne experimentăm în ceea ce va deveni și se va numi oficial „școală online”.

Dacă ar fi să discutăm despre rezistența, reziliența, opoziția la schimbare, despre „trauma” unei astfel de curbe brutale de traseu, știu exact unde s-a situat apogeul, și nu în mulțimea de tineri

școlari sau elevi, care atunci, ca și acum, sunt deschiși către schimbare și tehnologie, către virtual. Opoziția de vârf s-a aflat în sânul nostru, al cadrelor didactice. Cu o populație profesională îmbătrânită sau fără atracție pentru carieră pe termen lung, impactul a fost unul considerabil. Desigur că, sunt și aceia care s-au lăsat duși de solicitările momentului și și-au perfectat tehnica, mijloacele, metodele până la a avea rezultate bune și foarte bune chiar și în clasa virtuală.

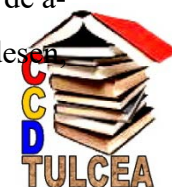
Sunt dintre noi și cei care s-au delectat în pleiada de metode, tehnici și resurse descoperite acolo, în masa de informații și izvoare, care poate, altcumva, ar fi rămas nedezevăluite sau nu atât de amplu folosite, dar și descoperite aici, în noi, în competențele și înclinațiile pe care se pare că le dețineam și care nu trebuiau decât puțin perfectate.

Și iată-ne astăzi participând la conferințe, mitinguri și ședințe online, având totul mai aproape, mai la îndemână, mai puțin costisitor și nu numai ca resurse materiale, dar și de timp și de efort, iată-ne extrăgând binele dintr-un rău mare, un rău care poate că ne-a unit și ne-a adus mai aproape, decât ne-a despărțit!

Mă întorc astfel la ideea inițială a acestui articol și anume, aceea de a vă împărtăși din roadele proiectului nostru „Bun venit, coleg de-nvățătură!”. A fost exact ceea ce se cerea, ce se impunea în acele momente șocante, dramatice și care au pus sub semnul întrebării cea mai esențială și definitorie trăsătură a speciei omenești—aceea de ființă socială! Izolați în case, am suferit deprivarea de contact real, de a împărtăși, de a face schimb de informație, experiență și suport. M-am gândit atunci că putem sfida răul prin puținul bine pe care ni-l oferea: tehnologia și virtualul. Am făcut invitația colegilor mei, profesori coordonatori ai proiectului la nivelul școlii acestora, iar ideea a prins viață și contur prin speranțe și forțe reunite. Am stabilit împreună momente, evenimente pe care să le marcăm în online, transformând astfel meet-urile și zoom-urile în „șezători”, unde și când fiecare contribuia cu ceea ce a pregătit sau cu ceea ce momentul îi inspira. Am fost liberi și creativi, am marcat împreună sărbători și evenimente naționale, internaționale, tradiționale sau moderne, dar mai presus de toate am fost aproape, am fost prieteni, am fost colegi, am dăruit și am primit, am sudat legături de prietenie și de suflete.

Este adevărat că tehnologia mai și trădează, așa cum o știm cu toții din proprie experiență, dar până și în acele momente ne-am avut unii pe alții, fiecare a contribuit cu propria „expertiză” la salvarea situației și întotdeauna ne-am despărțit cu zâmbetul pe buze, mai bogați și mai frumoși sufletește, mai învățați și mai dispuși să-i învățăm și pe alții.

Creativitatea și liberul arbitru au fost fundament în acțiunile noastre. Dincolo de temele majore, stabilite în comun acord, copiii au fost liberi să-și aleagă modalitatea de a se exprima, de a-și zugrăvi trăirile în legătură cu celebrarea majoră. Unii au ales artele vizuale, prin pictură sau desen

fotografii sau colaj, lucrări artizanale, din materiale, asocieri și conotații inedite. Alții au exploatat cuvântul în toată puterea lui creatoare și sugestivă și au compus sau recitat cântece, poezii, eseuri, într-un schimb permanent de trăire și însuflețire la care, nu o dată, noi, cadrele didactice implicate, am devenit simpli spectatori, surprinși de încântarea momentului. Dansul și mișcarea creatoare și-au revendicat forța și energia, elevii alegând și trăirea și creația prin muzică, grație și ritm. Informația științifică și documentarea au constituit bazele multor eseuri, prezentări power-point, dezbateri și informări.

Și ca pentru a „încorona” această experiență comună a noastră, odată cu redeschiderea școlilor și redobândirea drepturilor și libertăților de a ne asocia în grupuri mai generoase, anul acesta, 2022, de 1 Iunie, ne-am întâlnit, școli partenere și elevi implicați, în curtea Școlii Gimnaziale Horia, pentru a sărbători împreună Ziua Internațională a Copilului, cu bucurie, voieșie, inocență și suflet zglobiu, copii și ei, copii și noi cei care ne putem mândri cu cea mai nobilă profesie—aceea de dascăl, artizan de suflete și de OAMENI MARI!

Profesor Bucelan Ionela Mihaela
Școala Gimnazială Horia, Școala Gimnazială Izvoarele